

‘Hoogste tijd voor de inzet van duurzame kunststoffen’

Senbis wil kunstgrasindustrie wakker schudden voor gevolgen van Europese besluitvorming

René van Bremen van Senbis Polymer Innovations waarschuwt de kunstgrasindustrie om op tijd en gezamenlijk in actie te komen, voordat Europese besluitvorming deze branche nog meer in de weg kan gaan zitten door een mogelijk verbod op conventionele kunstgrasvezels. Deze vallen namelijk onder de zogenoemde ‘onbewust toegepaste microplastics’ waarvoor ook Europese regelgeving boven de markt hangt.

Auteur: Wijnand Meijboom

Het komende verbod op polymere infill was al een issue voor de branche. Ook voor Senbis. De biologisch afbreekbare polymere korrels die het bedrijf ontwikkeld heeft, vallen namelijk vanwege de strenge afbraakeisen in water ook onder het aanstaande verbod m.b.t. ‘bewust toegepaste microplastics’. Van Bremen wanhoopt echter niet en blijft hoopvol. ‘Wij blijven geloven in Greenfill, nu en misschien nog wel meer in de toekomst.’

‘Wij moeten op onze hoede zijn, maar ik verwacht niet dat kunstgras helemaal gaat verdwijnen door een verbod op onbewust toegepaste micro plastics.’ Praktisch is dat in zijn ogen ook onmogelijk, omdat

er geografisch nou eenmaal plekken zijn waar gras slecht groeit en er in landen zoals Nederland onvoldoende ruimte is om alle competitiewedstrijden op natuurgras te spelen. Zo’n verbod zal bovendien ook grote gevolgen hebben voor andere sectoren, zoals bijvoorbeeld het gebruik van autobanden. ‘Het wordt een enorme discussie vanwege de grote belangen. Uiteindelijk zijn wij als kunstgrasindustrie natuurlijk maar een heel klein onderdeel, maar we moeten het niet zo laten gebeuren zoals bij het verbod op ‘bewust toegepaste microplastics’. We moeten samen optreden en ons niet het kaas van het brood laten eten, zoals dat met de polymere infills is gebeurd’ Voorlopig wil Senbis met

deze boodschap de kunstgrasindustrie wakker schudden. Wellicht dat in de toekomst er ook andere stappen worden gezet.

Op termijn verwacht Van Bremen dat ook in Europa het besef zal doordringen dat biologisch afbreekbare infill, een goede optie is voor kunstgras. De afgesproken overgangperiode van acht jaar tot het totaalverbod op polymere infill vanaf medio 2031 is naar zijn verwachting echter tekort voor deze andere kijk op biologisch afbreekbare infill bij de Europese wetgevers. Senbis brengt dergelijke korrels onder de naam Greenfill op de markt. Dit product is honderd procent biologisch afbreekbaar en bevat geen giftige stoffen en leidt niet tot vervuiling van het milieu met microplastics, legt hij uit. Het valt toch onder het toekomstige verbod, omdat het vanwege de functionaliteitseisen op het veld niet aan de eis van snelle afbreekbaarheid binnen zes maanden in water kan voldoen. Senbis heeft geprobeerd om de EU op andere gedachten te brengen en gehoopt op een behandeling als die van biologisch afbreekbare polymere producten in de landbouw. ‘Dat is niet gelukt met als argument dat er in onze

sector voldoende alternatieven zijn en die blijven in de agrarische sector niet voor handen te zijn.' De alternatieven zijn natuurlijke infill-materialen, zoals bijvoorbeeld, olijfpitten, maïs, houtsnippers en kurk. Van Bremen: 'Op het aanvankelijk enthousiasme over natuurlijke infill is inmiddels genoeg af te dingen. Ze blijken toch niet onder alle omstandigheden aan alle de verwachtingen te voldoen, bijvoorbeeld door het verpulveren van het materiaal.'

Hij heeft de indruk dat de industrie zich inmiddels min of meer heeft neergelegd bij het verdwijnen van infillvelden en zich vooral focust op de ontwikkeling van nonfill- en mineral fill-velden. 'Dat is begrijpelijk, maar naar onze mening niet helemaal terecht. Polymere infillvelden kunnen nog lang mee, zelfs nog na het ingaan van het verbod. Bovendien moeten nonfill-velden nog bewijzen dat ze een beter alternatief zijn.' De industrie moet in zijn optiek dan ook nog geen afscheid nemen van infill-velden. Senbis doet dat zelf in elk geval nog niet. Sterker nog, het bedrijf is vast van plan om na de zomer 'vol in de aanval' te gaan. Van Bremen: 'Wij gaan de markt bewust proberen te maken van het feit dat polymere infill nog heel lang toegepast mag worden en benadrukken dat sporters er erg graag op spelen. Als je dit doet, dan moet je volgens mij ook kiezen voor biologisch afbreekbare infill. Wij gaan dit nog meer onder de aandacht brengen bij adviesbureaus en gemeentes.'

In deze campagne kan hij in elk geval verwijzen naar gemeentes en verenigingen die heel tevreden zijn over het spelen op deze afbreekbare polymere infill, zoals bijvoorbeeld de gemeente Emmen waar een volledig veld met Greenfill is neergelegd bij SC Erica, of de

Greenfill-proefveld

trainingsveldjes zoals in Loosdrecht en Delft. Een ander argument: het prijsniveau is nu gunstiger in vergelijking met TPE-infill, verduidelijkt Van Bremen. Hij zal echter net als de afgelopen tijd diverse hobbels moeten nemen. 'Veel gemeentes hebben toch nog koudwatervrees, zoals mensen dat vaak hebben bij nieuwe dingen. Het is ook niet een beslissing die je snel moet nemen, maar Greenfill is in elk geval biologisch afbreekbaar onder bodemomstandigheden en zal dus geen milieuprobleem rondom sportvelden veroorzaken.' Die biologische afbreekbaarheid in de bodem is gegarandeerd binnen twee jaar, maar de uiteindelijk afbreektijd hangt natuurlijk wel samen met het type grond waarin de korrels terecht komen. 'In mijn eigen tuin met kleigrond waren ze bijvoorbeeld binnen een jaar verdwenen, maar in zandgrond zal het uiteraard langer duren, omdat in die grondsoort minder microbiologische activiteit is.'

De genoemde koudwatervrees laat zich ook gelden in de zoektocht van Senbis naar een samenwerkingspartner voor het 'marktrijp

maken' van het product Greenblade, een volledig composteerbare en recyclebare kunstgrasmat. Senbis bedenkt en ontwikkelt namelijk wel producten op basis van biopolymeren, maar heeft altijd partners nodig voor industriële productie van het eindproduct. 'De garenproducenten zijn vaak de grotere jongens met hun eigen belangen. Biodegradeerbaar kunstgras staat (nog) niet op hun lijstje of wellicht denken ze zelf de specifieke kennis van biopolymeren in huis te hebben. Ik weet het niet. Gelukkig zijn we ondertussen concrete stappen aan het maken. Er is zelfs ook belangstelling vanuit Amerika.'

Los van het feit dat de branche volgens Van Bremen meer moet samenwerken om de theoretische teloorgang van de sector te voorkomen, doet hij ook een moreel appel op de industrie. Allereerst om niet langer conventioneel plastic te gebruiken, maar alleen nog kunststof componenten toe te passen die biologisch afbreekbaar zijn; een volgende stap zou dan moeten zijn om hernieuwbare grondstoffen in te zetten. Senbis zelf is al hard op weg. De biologische afbreekbaarheid van de vezels van Greenblade is al gerealiseerd, maar de polymeren zijn deels nog wel gebaseerd op aardolie. 'Volledig hernieuwbare grondstoffen zijn nu nog te duur voor de markt, maar die willen wij voor een verdere verduurzaming van onze industrie uiteindelijk wel gaan gebruiken', verzekert Van Bremen.

René van Bremen

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!